

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.002 van 28 april 2015
in de zaak A. 212.841/XII-7687**

In zake: BVBA P.L.V. VAN GESTEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Barteld Schutyser en Jeroen Delvoie
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID VAN
DE VOEDSELKETEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge
Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 augustus 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van onbekende datum van de gedelegeerd bestuurder van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, zoals ter kennis gebracht aan de [bvba P.L.V. Van Gestel] bij aangetekend schrijven van 6 juni 2014, om de overheidsopdracht op basis van het Bestek Algemene Offerte-aanvraag AOG-IA-2010 aan de bv TCC-Group te gunnen, en de impliciete beslissing de opdracht niet aan de [bvba P.L.V. Van Gestel] te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.052 van 10 juli 2014 is de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van ongekende datum van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, aan de verzoekende partij meegedeeld bij brief van 6 juni 2014, om de overheidsopdracht voor het ruimen van pluimvee en andere in gevangenschap levende vogels (bestek met referentie AOG-IA-2010) te gunnen aan de bv TCC-Group.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend die aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht op 20 oktober 2014.

Op 30 januari 2015 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij en de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14*bis*, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 maart 2015 om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans Plancke, die *loco* advocaten Barteld Schutyser en Jeroen Delvoie verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jessica Strobbe, die *loco* advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt.

Bij het versturen aan de verzoekende partij van een kopie van de memorie van antwoord heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van het genoemde artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State en van artikel 14bis, § 1, van voormeld besluit van de Regent.

De verzoekende partij heeft geen memorie van wederantwoord aan de griffie toegestuurd binnen de termijn van zestig dagen gesteld in artikel 7 van voormeld besluit van de Regent.

4. Ter terechtzitting verduidelijkt de verzoekende partij dat zij slechts na het instellen van het beroep tot nietigverklaring de mededeling ontving van de intrekking van de bestreden beslissing, dat dit in de memorie van antwoord werd bevestigd, en dat zij om deze reden geen memorie van wederantwoord heeft ingediend.

5. Er dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt.

IV. Kosten

6. In de gegeven omstandigheden past het de kosten, zijnde het rolrecht, ten laste van de verwerende partij te leggen.

7.1. De verzoekende partij vraagt zowel in het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid als in het verzoekschrift tot nietigverklaring dat de verwerende partij eveneens zou worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding telkens ten bedrage van 700 euro.

7.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het voormelde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

De bedragen van deze verhogingen worden gecumuleerd, maar de zo verhoogde rechtsplegingvergoeding mag niet meer bedragen dan 140 procent van het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1.

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte

debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn”.

7.3. Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen aan de verzoekende partij het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gevolgd door de intrekking van deze beslissing, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

De in voormeld artikel 67, § 2, eerste lid, vervatte verhoging van de rechtsplegingsvergoeding wegens het gepaard gaan van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een beroep tot nietigverklaring is te dezen evenwel niet verschuldigd, aangezien, zoals hiervoor is vastgesteld, het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten heeft vereist.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 april 2015,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Bovin